

som indeholder Væskedraaber, men ogsaa dem, der indeholder Casëin og lign.

Jeg skal endvidere nævne, at man har ønsket nu at komme bort fra det i Loven af 1907 givne Forbud mod Transitering af Margarine. Dette Forbud har paa forskellige Maader vist sig at være uheldigt. Ikke alene er Landet derved gaaet Glip af en Indtægt, som det kunde have faaet, men det har medført, at naar der er sket Henvendelse, saaledes som der bl. a. er sket fra den hollandske Regering, til Regeringen her om Tilladelse til at sende Margarine direkte over København til Sverige, har Ministeriet ikke kunnet give en saadan Tilladelse. Ministeriet har ment, at man nu kunde gaa bort fra dette Forbud, saaledes at det overlodes Landbrugsministeren at fastsætte de Betingelser, hvorunder Transitering af Margarine kan foregaa. For at være paa den helt sikre Side har man samtidig foreslaaet en Bestemmelse om, at Landbrugsministeren eventuelt helt kan forbyde Transitering, hvis det skulde vise sig nødvendigt.

Jeg kommer nu til den Bestemmelse, hvorom der sikkert vil være størst Uenighed her i Tinget, nemlig Bestemmelsen om, at det for Fremtiden skulde være Fabrikkerne tilladt at farve Margارين, som de selv ønsker. Hidtil har det jo været forbudt — Forbudet findes ogsaa i Loven af 1907 — at farve Margارين stærkere end paa en bestemt angiven Maade. Saa længe Margارين var et nyt Produkt, var det naturligt at have en saadan Bestemmelse for at forhindre, at Margارين blev brugt til Forfalskning, navnlig af Smør. Men jeg skønner ikke rettere, end at vi nu er naaede dertil, at vi uden Skade i alt Fald kan tage det Spørgsmaal op til Overvejelse, om det nu ikke var forsvarligt og formaalstjenligt at ophæve Forbudet. Jeg for mit Vedkommende tror i alt Fald, at man kan ophæve det. Jeg kan tænke mig, at en og anden maaske kan have Betæneligheder derved, men Betænelighederne forekommer mig ikke at kunne være af afgørende Art. I Bemærkningerne til Lovforslaget henviser Ministeriet til, at der er indkommet Andragender dels fra Margarinefabrikkerne, dels fra flere Detailhandlerforeninger om Ophævelse af Forbudet, og ligesom Ministeriet tror jeg, at man uden Skade kan imødekomme disse Andragender. Jeg tror, man kan det, fordi Margارين nu er gaaet ind i Handelen paa en saadan Maade, at den Forfalskning, der vil kunne finde Sted, hvis man gav Lov

til at farve Margارين stærkere end hidtil, ikke vil betyde ret meget. En Kendsgerning er det, at man har kunnet omgaa og misbruge de Forbudsbestemmelser mod Farvning, som vi hidtil har haft. Det forekommer mig derfor ret naturligt, at vi nu i alt Fald overvejer, om vi ikke har naaet det Tidspunkt, da man kan give frit Slag. Jeg føler mig overbevist om, at hvis de danske Husmødre havde været i Stand til at indsende Andragende ligesom Fabrikkerne og Detailhandlerne, vilde deres Andragende enstemmigt have lydt paa: giv os endelig Lov til at faa Margارين med den Farve, vi ønsker! Farvebestemmelsen har nemlig altid været generende for Husmødrene, som skulde bruge Margارين. De fleste har ønsket denne stærkere farvet, end det var tilladt efter Loven, og de har saa selv maattet farve den, hvad der har været forbundet med ikke ringe Ulejlighed. Jeg tror, som sagt, at vi nu uden Skade kan gaa bort fra den strenge Farvebestemmelse og tillade at farve Margارين, som det ønskes. Jeg skal henvise til, at det i Lovforslagets Motiver oplyses, at f. Eks. i England findes der intet Forbud mod stærkere Farvning, og det turde dog være et Vidnesbyrd om, at det ikke er strengt nødvendigt. Jeg mener altsaa, vi uden Skade kan følge Ministeriet paa dette Omraade, og jeg vil i alt Fald afvente at høre, hvad der bliver sagt imod at gaa bort fra Farvningsbestemmelserne, før jeg forandrer min Mening paa det Punkt.

Endelig er der i Lovforslaget, i Lighed med Loven af 1911 om Handel med Smør, optaget en Bestemmelse om, at Margارين for Fremtiden ikke maa indeholde over 16 pCt. Vand. Jeg tror, det er formaalstjenligt, efter at vi har indført en saadan Bestemmelse for Smørrets Vedkommende, at vi ogsaa gør det for Margارينens Vedkommende. For saa at sikre sig, at Fabrikanten ikke blander andre værdiløse Stoffer ind i Margارين til Erstatning for Vandet, har man fastsat, at Margارين skal indeholde 82 pCt. Fedtstof. Jeg gaar ud fra, at naar man har valgt dette Tal, maa det være, fordi det nogenlunde svarer til, hvad Margارين i Øjeblikket indeholder af Fedtstof, og jeg kan da ikke se rettere, end at Bestemmelsen maa være formaalstjenlig for alle Parter, for at man kan sikre sig at faa Margارين saa god som overhovedet muligt.

Dette er de væsentligste af de Forandringer, jeg havde tænkt at pege paa